

г. Младши
Гордана Ковачев
Джованни

ВЛАСОВДЕНЬ

Орган на Земеделската Професионална Конфедерация в България
Излиза два пжти месечно

Абонаментъ:

За година — 30 лева

За 1/2 година — 15 лева

Отдѣленъ брой 1 лв.

Адресъ на федерацията:
Христо Геренковлиевъ
уч. „Каменни“—Хасково

Адресъ на бюлетина:
печатница „ЧИКАГО“
за „Власовденъ“
Хасково

Юрданъ Ковачевъ

ВЪРХУ ИДЕИТЪ НА ВЛАСОВДЕНЬ

Както растенията се пробуждатъ на пролѣтъ едно следъ друго, както децата въ семейството израстватъ едно следъ друго, така и общественитѣ сили се пробуждатъ за деятеленъ и съзнателенъ животъ една следъ друга.

Обществената мисълъ и общественитѣ редъ най-напредъ се е направлявалъ отъ императори — божества, крале—синове на слънцето, царе помазани отъ Бога и т. н. —отъ еднолична воля и капризъ. Къмъ тѣхъ постепенно се прибавя едно разширено тѣло — благородницитѣ, аристократитѣ, избранитѣ ужъ хора, които дори казвали, че и кръвта имъ е не като на другитѣ хора, а синя, особена, високородна кръвь. Разбира се, и тая лжжа не можа да се задържи за дълго. Издигналото се, за богато тѣло и просвѣтено трето съсловие отъ граждани, търговци, занаятчи и пр. не можеше да я търпи и преди, презъ и следъ френската революция новоиздигнатата сила измѣсти старитѣ и зае господствующо положение. Водителитѣ, обаче, на освободителната сила не бѣха чужди на властогонскитѣ стремежи на стария строй. Тѣ се втурнали къмъ властта и въ името на братството, равенството и свободата узакониха насилено, несправедливостта и ограбването на по-слабитѣ и по проститѣ. Новитѣ обществени злини първо ги усети най-близкото до новитѣ господари съсловие — работничеството. То се пробуди, то се просвѣти, то заяви своитѣ права въ тоя свѣтъ и създаде можъщо работническо движение. За жалостъ, обаче, и водачитѣ на това голѣмо движение не бѣха безъ властогонски и насилнически стремежи. Тѣ възмечтаха политическа власть и тамъ кждето успѣха да я взематъ—С.С.С.Р., закрепостиха всички хора къмъ държавата и нейния новъ капитализъмъ, безъ съществени резултати за широкитѣ народни маси, защото безъ свобода и принасилие не може да има добъръ животъ.

Ако миналото столѣтие се гордѣе съ пробуждането и разрастването на работническото движение, нашиятъ вѣкъ е гордъ съ това, че въ него започна пробуждането на селското съсловие. Радостно е, че то започна въ България, но тжжно е, че и у насъ то изби на властничество и партизанство. Въмѣсто да издигне личността на селянина до пълна самостоятелност и да организира на свободна почва неговото производство, размѣна и просвѣта, земледѣлското движение възмечта за власть, която на два пжти вече има безъ съществени придобивки за народа, поради липса на идеи и на зрѣлъ човѣшки материалъ. Но човѣчеството и народитѣ никога не оставатъ да загине онова, което е спасително за гѣхъ. По единъ неизяснимъ инстинктъ тѣ издигатъ нови сили и създаватъ нови движения, започватъ нови борби, за да се приближатъ къмъ идеалитѣ. Тамъ, кждето нѣкога е растѣлъ и пророчески шумѣлъ стариятъ джбъ на власовденскитѣ обичаи и мисли, следъ отсичането на джба е останала жива жилчица отъ него. Израства постепенно млада фиданка, която ще издигне своя станъ и ще пустне кръстатѣ клони по всички посоки. Но за да се развие тая фиданка правилно, нужно е да бжде предвардена отъ всичко, което може да я навреди, да я счупи наведнажъ или систематически да я попарва, до като залинѣе и изсъхне.

Власовденското движение събира симпатиитѣ на будчитѣ селяни, защото е нѣщо друго, нѣщо различно отъ съществующитѣ вече движения. Докато едни отъ тѣхъ хабятъ всичкитѣ си сили въ борба за власть и сж разяждани отъ вжтрешни борби и карьеризъмъ, други нѣматъ друга двигателна сила освенъ умразата къмъ протизнитѣ течения. Човѣкъ, който се движи отъ умраза и гнѣвъ, който ругае, хули и оскърбява не привлича сърдцата, не е борець за правда, не е още станалъ съзна-

теленъ човѣкъ: слабъ е, който се ежи като пале по всички посоки и съ лай изпраща минувачитѣ. Власовденското движение и власовденецътъ сж изпълнени съ съзнание за своята сила, съ спокойствие и мъдростъ. Всеки единъ, сякашъ казва: „Защо ще се лютимъ, защо ще ругаемъ? Животътъ и бждещето принадлежатъ на насъ. Ние носимъ всички тяжести и сега, както и по-рано, и за своето освобождение работимъ разумно, като ступанинъ, който съ редъ и предвидливостъ игражда своя домъ, а не струпва на бързо и какъ да е, каква да е колиба, която утре ще се струполои отгоре му.“

Земледѣлецътъ — власовденецъ е изникналъ всрѣдъ природата. Природата врагъ не знае и всѣкиго третира еднакво. Така и власовденецътъ се счита ограденъ отъ братя — едни пробудени, други още спящи; едни издигнати, други още злобни. За какво ще имъ се сърди и ще ги мрази? Съ примѣра на своя животъ той ще ги издигне; когато и както му е по силитѣ той ще имъ помогне, защото власовденецътъ — земледѣлецъ е съзнателната воля и разумната дейностъ на майката природа, която се грижи за всичкитѣ си деца съ еднаква обичъ.

Но за да може да бжде спокоенъ, и за може да помага власовденецътъ трѣбва да стане силенъ. Силенъ е този, който най-напредъ победи себе си, своитѣ слабости и недостатъци. Силенъ е този, който е просвѣтенъ, който знае, който чете и има винаги богато съкровище отъ мисли въ главата си и отъ добри чувства въ сърдцето си. Силенъ е този, който не е самъ, а се е сдружилъ съ хората, които мислятъ като него и умѣе въ общитѣ работи да се държи не като разколникъ, а като сътрудникъ. Силенъ е този, който може да жертвува време, трудъ и срѣдства за общото благо и да се привързва къмъ голѣмитѣ идеали безъ да очаква награди и похвали.

Още сега виждамъ, какъ когато власовденското съзнание нарастне, власовденецътъ ще личи, като обра-

ботено лозе, като отгледа на овошка. Спокоенъ, разуменъ, прибранъ, претнатъ, съ чиста отъ грубости и псувни речъ, той — достойния синъ на земята, ще се прибира въ домъ достоенъ да подслони най-вѣрното чедо на природата. А надъ всичко ще се чувствуватъ крилата на власовденската солидарностъ и взаимопомощъ, които ще правятъ смисленъ, сигуренъ и здравъ живота му.

И, наистина, ако се подхлъзне и власовденецътъ къмъ тъмнитѣ борби за власть, къмъ оплаквачество, къмъ омраза и злоба срещу другитѣ, какво ново и хубаво бихме създали? Та всичко лошо и безъ туй си съществува! Но като вардимъ свѣто, онова което е силата и хубостта на власовденското движение — добротата и разумното действие, дѣлото на власовденци ще бжде вѣчно и нѣма да има изказване онова добро, което ще се създаде.

Така, както борътъ превзема тихо и спокойно горскитѣ поляни, залѣсява ги и тамъ дето е било моравъ за нѣколко години израства строенъ боровъ честакъ, така неутразимо и спокойно власовденското движение ще украси страната ни съ издигнати хора и стройни дружества, свързани съ якия циментъ на братската взаимопомощъ и любовъ.

Измръзването на посевитѣ

Сведения за 25 околии

М-вото на земледѣлието е систематизирало процента на измръзналитѣ посеви за 25 околии отъ Бургазки, Варненски, Видински, Вратчански и Кюстендилски октжзи. Споредъ официалнитѣ сведения положението е следното:

Бургазко: пшеница 20 на сто, ржжъ 15 на сто, ечмикъ 35 на сто и рапица 98 на сто; Айтосъ — 8 на сто, 16 на сто и 100 на сто; Анхияло — 10 на сто, 5 на сто и 15 на сто; Карнобатъ — 20, 8, 30; Сливенъ — 20, 30, 100; М. Търново — 10, 5, 15, 90; Варна 5, —, 20, 70; Бѣлоградчикъ — 2, 2, 5; —; Ломъ 10, —15, 30; Берковица 12, 10, 13, —; Б. Слатина 4, —, 7, 90; Орѣ-

„Следъ джждъ-качулка“

Когато преди две години почна катастрофалното спадане цѣнитѣ на зърнитѣ храни, земледѣлцитѣ бѣха принудени да продаватъ жито по 1-1.50 лв. кгр. Цѣли седемъ месеци на тогавашнитѣ управници и презъ умъ не минаваше даже да подпомогнатъ съ нѣщо и затвърдятъ ценитѣ на хранитѣ на вжтрешния пазаръ. Чакъ презъ м. февтуарий, когато 3/4 отъ земледѣлцитѣ вече не само нѣмаха жито за проданъ, но трѣбваше сами да купуватъ, за да дочакатъ жетва, управницитѣ създадоха Дирекцията за хранизносъ и ценитѣ изведнажъ се покачиха двойно. Тогавъ народътъ вмѣсто да се радва, тежко въздъхна и си каза: „Следъ джждъ-качулка!, каква полза, че ценитѣ се увеличиха сега, когато не само не можемъ да продаваме, а трѣбва да купуваме?“

Но не бѣше правъ народа, дето тѣй горчиво осжждаше своитѣ управници — ако за него качулката дойде късно, за известна пасмина хора бѣ тъкмо на време. За житаритѣ-търговци, които бѣха претѣпкали хамбаритѣ си съ ефтеното жито и за едритѣ мелч., тая качулка донесе 100 % печалби, олизаха си прѣститѣ и управницитѣ, зетьоветѣ, баджанацитѣ и братовчедитѣ имъ до девето колѣно, настанени на топло въ новъсъздаденитѣ служби. „Качулката“ изигра своята роля.

Горнитѣ мисли ни дойдоха на ума, когато преди 2—3 дена прочетохме въ вестницитѣ съобщението, че правителството най-после решило чрезъ Б. З. Банка да закупва тютюнъ на твърди цени, съ 15—30% по-високи отъ днешнитѣ. Щѣли да бждатъ закупени не само тютюнитѣ отъ производителитѣ, но и намирацитѣ се у кооперациитѣ и частнитѣ търговци.

хого —, —, 15, 40; Кюстендилъ 10, 5, 20, —;

Най-много сж измръзнали пшеницитѣ до 20 на сто ржжъта — 15, ечмика — 35 и рапицата — 100 на сто.